

LANDSFORENINGEN LEVENDE HAV

The Danish Society for A Living Sea

Folketingets udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Folketinget, Christiansborg 1240 København K

vedr. sagsnr. 1874/112152 – overdragelige rettigheder

Udvalget har modtaget ministerens kommentarer til de spørgsmål som Levende Hav sendte til udvalget den 30/3 2005. Her skal Levende Hav kort kommentere ministerens svar og kommentarer.

Ministeren er uenig med Levende Hav i spørgsmålet om udvalgssammensætning, herunder en eventuel deltagelse af Levende Hav i et nyt skaldyrsudvalg. Denne uenighed er logisk og forståelige, da det er ministeren som har eneretten til at nedsætte sine udvalg og sammensætning som han vil - på dette punkt gav Levende Hav blot nogle gode råd.

Men med hensyn kommende erstatninger efter en privatisering af opdrættene, og ophævelsen af § 68, var der ikke tale om rådgivning fra Levende Havs side, men om konkrete problemstillinger med konsekvenser for det danske samfund og havmiljøet. Her kan ministeren efter vores mening ikke af-færdige udvalget med svar der reelt ikke indeholde andre oplysninger end at ”Jeg (ministeren) er ikke enig i landsforeningens synspunkt..” og ”Jeg har svært ved at se...” osv.

En liberal politik i dag og fremtidige erstatninger, under en ny regering og politik, er indtil videre de eneste rationelle forklaringer på, at opdrætsrettighederne nu skal privatiseres. For der er kun fremtidens politiske usikkerheder; de begrænsninger som er indeholdt i § 68 og selve markedet for fiskeprodukter, som begrænser opdræt i dag.

Hvis udvalget skulle komme i tvivl om fremtiden, så kunne de kaste et blik mod Norge. Norge skal have Stortingsvalg til efteråret og nu melder oppositionen, at de, hvis de kommer til magten, vil tage privatiserede rettigheder fra dem som ejer dem i dag, for at give dem tilbage til kystfiskerne. Sker det, kommer der selvfølgelig også erstatningskrav fra de fiskere som man tager rettigheder og kvoter fra. Udfaldet af sådanne sager, er helt afhængig af, på hvilket juridisk grundlag, regeringen privatiserede disse rettigheder. De kendes ikke for Norges vedkommende, men før man privatiserer i Danmark på fiskeriområdet, burde Folketinget få udarbejdet en juridisk/økonomisk vurdering. Ministeren vurderer, at der ikke er risiko for fremtidige erstatningssager, mens venstres fiskeripolitiske ordfører, under 1. behandlingen i Folketinget den 5. april, såede tvivl om den sag ved at sige det følgende: ”Hvis man først har fået en godkendelse og den bliver inddraget igen, og der kan vi sige, at det er dem ovre i Miljøministeriet, der holder øje med, at man opfylder disse betingelser, er vi derhenne, hvor vi siger, at der så må en erstatning til”

Lad dog tvivlen komme havmiljøet og skatteyderne til gode og indfør en § i loven, som gør de som overtager rettighederne klart, at de ikke kan få erstatning når og hvis deres rettigheder senere må inddrages af Folketinget, af hensyn til havmiljøet og den erhvervspolitiske udvikling. Fremtidige erstatninger skader havmiljøet da disse udgifter lægger hindringer i vejen for en inddragelse.

LANDSFORENINGEN LEVENDE HAV

The Danish Society for A Living Sea

”Den erhvervspolitiske udvikling” med de privatiserede rettigheder og kvoter, ender meget snart ende på regeringen og Folketingets bord. En ny sag fra Limfjorden er på vej, en sag hvor 2 yngre fiskere nu skal betale 2 fartøjsejere op mod 8 mil kroner, for at overtage de på forsøgsbasis privatiserede kvoter på sild. Kvoter som de som partsfiskere (besætningsmedlemmer) har været med til at optjene til fartøjerne. Det kan de ikke og derved mister de deres historiske rettigheder til at blive skippere og fartøjsejere i fiskeriet på Limfjorden. Det er en ubehagelig sag, en sag som burde have været forudset og foregrebet i denne forsøgsordning med omsættelige kvoter på sild og makrel.

Mht. § 68 gentager ministeren blot det alle kender. Mens han på intet tidspunkt forholder sig til Levende Havs konkrete spørgsmål som var og er: ”Hvorfor ophæve § 68 til også at omfatte de anlæg hvor der som fodres, hvis alt forbliver som det var under § 68?”. ”Der vil ikke blive givet tilladelser til opdrætsanlæg, som vil medføre miljømæssige problemer” skriver ministeren og fortsætter ”Behandlingen af de konkrete ansøgninger foregår i dag i et tæt samarbejde mellem Miljøministeriet og Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, og det er hensigten at fortsætte dette samarbejde.”

Det er ikke noget svar, da det er svært at forestille sig nogen ansvarlig regering, der tillader etableringer af opdræt som giver miljømæssige problemer. Og at Miljøministeriet, efter ophævelsen, fortsat er inde over sagerne, fremgår klart og tydeligt af lovteksten, og derfor ikke noget svar på hvorfor § 68 skal ophæves.

”En regelforenkling” sagde ministeren under Folketingets førstebehandling, men hvordan et forbud mod etablering af havbrug i fjorde, kan blive mindre kompliceret ved at ophæve § 68, står indtil videre hen i det uvisse. I dag er det f.eks. forbudt at anlægge et havbrug i Ringkøbing Fjord, som følge heraf er der ingen som søger en sådan tilladelse. Fjerner man § 68 så kan alle søge og hver sag skal behandles for sig, da sagerne jo kan indeholde forskellige tal, forklaringer og argumenter. Ministeren kan som følge heraf ikke forsvare ophævelsen af § 68 med at det er tale om en regelforenkling. De enkleste regler vi har i lovgivningen, er jo forbudene.

Og da ministeren i sit svar til Folketinget, i denne sammenhæng, ikke har besvaret spørgsmålene, må sagen naturligvis tilbage til ministeren.

Med venlig hilsen

For Levende Hav

Kurt Bertelsen Christensen
Ferring Strand den 1. maj 2005